

The Sound Of Music 2015 - Oostenrijk - Shaydee .

Na bijna drie maanden teruggekeerd te zijn uit het mooie Oostenrijk zijn de cultuur en de mensen nog steeds niet uit mijn hoofd te slaan. Ik zie een ongelooflijke periode vol avontuur en gezelligheid voor me als ik denk aan The Sound Of Music. (Het kamp dan, al is de musical ook jofel, hoor.) Ik ben zo ongelooflijk blij dat ik deze reis heb mogen meemaken, al deze indrukken op me heb mogen nemen en al deze buitengewoon gastvrije mensen heb mogen ontmoeten.

Ik heb talloze dingen beleefd en ik zal nooit kunnen overbrengen wat ik heb meegemaakt en geleerd in Oostenrijk, maar ik zal de gebeurtenis die op mij het meeste indruk heeft gemaakt even kort onder woorden brengen.

Oké, het leukste van heel de reis was natuurlijk: Het eind concert. Ja, ik weet wat jullie nu denken: "Hoezo begin je je verhaal met het eind concert?" Nou, dat is heel simpel te beantwoorden... dat was gewoon absoluut, honderd procent het gaafste deel van het kamp. We hebben met z'n allen een aantal koorstukken à capella voorgedragen, voornamelijk vierstemmige stukken. (Ik ben daar ook helemaal verliefd geworden op het stuk "This Marriage" van Eric Whitacre.) Verder zijn er ook solo stukken opgevoerd zoals, om bij het thema aan te sluiten, een van de liedjes uit The Sound Of Music of bijvoorbeeld "Sitting on the dock of the bay" van Otis Redding. Maar het gaafst was toch wel met het vrouwenkoor "It's raining men" performen. En nee, niet alleen omdat ik een heel gaaf solo stuk had... maar dat was natuurlijk wel een pluspuntje.

Ik wil ook nog even wat over mijn gastouders (Stella en Christian) zeggen want dat waren echt FAN-TAS-TISCHE mensen. Ik had nog nooit, voor een periode van een week, geslapen in een huis van mensen die ik nog nooit gezien en/of gesproken had. Laat staan in het buitenland. Maar, ik kan eigenlijk alleen lovend over mijn gastouders uit Graz spreken. Ik voelde me vanaf moment één al op mijn gemak. Ik had vooral met mijn gastmoeder Stella heel veel gemeen, waardoor ik eigenlijk gelijk los kwam en de conversaties al opgang kwamen. We hebben vooral veel over literatuur gepraat, allebei boekenwormen hè, dan krijg je dat...

Kortom: Mag ik alsjeblieft weer terug?

Natuurlijk was iedereen in het kamp leuk, lief en aardig, maar dit is het clubje waar ik het meest mee optrok. Ik praat vandaag de dag nog steeds elke dag met ze, ik heb hier echt vrienden voor het leven gemaakt.

Van links naar rechts respectievelijk: Sanna-Marie uit Finland, Bengisu uit Turkije, Perrine uit België, Shaydee uit Nederland (ja, dat ben ik) en Eylül uit Turkije.